

Cyganicha

Hana Zagorová

Dnes noc tmou beznadějnou vzdychá,
já tou tmou běžím zmámená.
Proč říkají mi Cyganicha,
kdo ví, copak to znamená?
Prý v temných nocích kouzla spřádám
a tajná zařikání znám
a čertům z ruky nebe hádám
a půlnoc za poledne mám.

Hej, cyg, cyga, cyga, Cyganicha,
z toho jména závist dýchá,
cyg, cyga, cyga, Cyganicha,
proč to jméno, co já vím.
Hej, cyg, cyga, cyga, Cyganicha,
muže ze mně srdce dýchaj',
cyg, cyga, cyga, Cyganicha,
z lidí strach mám i když spím.

V mých očích ďábel prý sedí,
pekelný pán.
Ten, kdo mi do očí hledí,
je touhou hnán.

A když potom té touze vzdá se,
nikdo víc ho neuvidí,
vím, to o mně povídá se,
proto strach mám ze všech lidí.

Zas půlnoc na krajinu padla a já se prodírám tou tmou,
snad láska ze mne navždy zvadla, jen les mi šeptá lásku svou.
Proč žádný muž nepřišel blíže, jen z dálky na mně mávají,
proč žádný neřekne, že ví, že mé oči kouzla neznají.

Hej, cyg, cyga, cyga, Cyganicha, z toho jména závist dýchá,
cyg, cyga, cyga, Cyganicha, proč to jméno, co já vím.
Hej, cyg, cyga, cyga, Cyganicha, muže ze mně srdce dýchaj',
á, cyg, cyga, cyga, Cyganicha, z lidí strach mám i když spím.

V mých očích ďábel prý sedí, pekelný pán.
Ten, kdo mi do očí hledí, je touhou hnán.
A když prý potom té touze vzdá se, nikdo víc ho neuvidí,
vím, to o mně povídá se, proto strach mám ze všech lidí.

Až jednou probudil mně ráno muž krásný, za ruku mně vzal
a řekl, ať mu řeknu ano, že se mnou odjet by si přál.
A les už nemá Cyganichu, mé kouzlo zmizelo jak sníh,
jen on, když do očí mi hledí, mi říká, že mám kouzlo v nich.

Lalalalalalalá...

Jen on když do očí mi hledí,
říká, že mám kouzlo v nich;
říká, že mám kouzlo v nich;
říká, že mám kouzlo v nich.